

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Krajský soud v Brně (Republika Czeska) w dniu 13 maja 2024 r. – A.B./Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky

(Sprawa C-349/24, Nuratau ⁽¹⁾)

(C/2024/5073)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Krajský soud v Brně

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: A.B.

Strona przeciwna: Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE ⁽²⁾ z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako beneficjentów ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony (wersja przekształcona) należy interpretować w ten sposób, że za korzystniejszą normę pozwalającą określić, kto może zostać zakwalifikowany jako osoba potrzebująca ochrony uzupełniającej, w rozumieniu tego przepisu można uznać regulację prawną państwa członkowskiego umożliwiającą udzielenie ochrony uzupełniającej osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową również w przypadku rzeczywistego ryzyka powstania poważnej krzywdy takiego rodzaju, który nie jest przewidziany w art. 15 przedmiotowej dyrektywy i który polega na tym, że nałożenie na osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową obowiązku wyjazdu z państwa członkowskiego byłoby sprzeczne z zobowiązaniami międzynarodowymi danego państwa członkowskiego, przy założeniu, że jednocześnie ta sprzeczność z międzynarodowymi zobowiązaniami państwa członkowskiego odnosi się do sytuacji w kraju pochodzenia osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową?

⁽¹⁾ Niniejszej sprawie została nadana fikcyjna nazwa. Nie odpowiada ona rzeczywistej nazwie ani rzeczywistemu nazwisku żadnej ze stron postępowania.

⁽²⁾ Dz.U. 2011, L 337, s. 9.